

111679. V. 84.

Nobilis & eruditus Vir, Ono Sigmo d'Herin,
feudatario in Obri & Nieder Döllnitz, v.
Pstle-Baerlaizo & v. f. C. effimi p[ro]p[ter]e,
in honorem familiarium memoriam, mittit
q[ui]j imperfam fecit.

XI. 4^a 61^a

(cat. 4, 499)

ІМЕДА
212ИНІС

RECTOR ACADEMIÆ LIPSIENSIS.

Erba facturis de Viro, dum in vivis erat, Amplitudine ædilitiâ utrâque, Sacra & Senatoria, consiliis matris & prudentiâ singulari Spectatissimo, Domino SIGISMUNDO Deuerlin/Scabinô Electorali &c. verba nobis deesse nullô modô possunt. Qui qvidem nullô aliò fine tantopere studiô rei herbariae delectatus fuisse putandus est, qvam qvòd exinde plantæ vitam (contrà qvam Philosopho videri potuit) vivere, ab infantiâ ad seros usqve annos, discere sategerit. Ut enim planta qvamdiu crescit, ante florem, in flore, & post florem (sicut Botanici loqvuntur) crescit in laudem Dei, & ad salutem hominum; delectat intuentes, admiratione sui tenerabeentes, & omnium ore celebratur. Sic noster Ædilis in gloriam Divini Numinis adolescens, publicè & privatim utilis, nemini gravis, omnibus gratus, desiderio sui nos moratur, nec nisi per ampliò singulorum præconiô dimittitur. Ut planta igitur crevit in laudem Dei. Natus namqve hic Lipsiæ XIII. Novembris, Anni M. D. LXXVII. mediante lavacrô Regenerationis, protenus areolis Ecclesiæ à Parentibus inseritus fuit. Ex qvibus qvidem Pater exstitit Vir Eximus & Prudentissimus Dn. CONRADUS Deuerlin/ipsos quadraginta tres annos Reipublicæ Opidanæ Senator, & armamentarii publici Præfectus solertissimus: Mater verò, Fœmina laudatissima CÆCILIA, Dn. SIGISMUNDI Schlaginhausen/Viri itidem Senatorii filia. Qui qvum probè scirent, plantas, nisi colantur, sterilescere: iccirco ipsum disciplinæ scholasticæ simul publicæ simul privatæ commiserunt. Ac publicæ qvidem Dn. M. Christopheri Heyligmeyers/Dn. M. Jacobi & Vincenii Schmucciorum, Dn. M. Nicolai Gerlachs; omnium tum temporis in Scholâ Nicolaitanâ operas suas erudiendæ juventuti locantum: Privatae verò, M. Nicolai Glaseri. Jactis hōc modō fundamentis, qvibus aliquid solidi superstrui posset, migravit in Academiam. Ubi qvum inter Facultatis Philosophicæ Professores tūm maximè clarerent Dn. M. Johannes Albinus Poëtices, celebris ille Dresserus, & M. Johannes Fridericus U. L. & Historiarum Professores: ijs publicè auscultandis multum temporis impendit, in Collegiis Disputatoriis privatis interim nihilô remissior. Ætate mox sublimioribus studiis idoneā, ejus capacitatē deprehensum fuit ipsius ingenium, ut tam Juridica qvam Medico-Botanica nullô negotiō simul admitteret: præeuntibus ipsi in Juris-prudentiâ, Dn. Johanne Paulō Monachò J. U. D. & Facultatis Juridice Ordinariò; in Medicinâ, Dn. Baltasar Gitlerò, Johanne Steinmetzio, & Joachimò Tanckio, omnibus Medicine Professoribus publicis. Plantæ, qvam non plantavit Pater, inquit Salvator, eradicator. Qvale infelix qvoddam lolium ne evaderet Noster: freqventissimâ verbi d. vini auditione, usurpatione sacrosanctæ συνάζεως tricies repetitâ sacri codicis, diligenti insuper scriptorum Domini Lutheri, aliorumqve Latinorum & Germanicorum librorum Theologicorum lectorâ, cultuqve ministrorum verbis singulari, maturè & per totam vitam providit. Plantarum unaqve, species & masculum & fæmellam habet, Arist. i. d. plant. 3. Operam verò dederat haec tenus Ipsius Paren's rei metallicæ & negotiationi ferrariæ: qvarum administratio, qvum morte Matris in ipsum (patre præ senio illi non sufficiente) tota devolveretur, incitatum dictorum studiorum cursum non mediocriter sufflaminavit. Qvibus se nolentem volentem subtrahividens, qvam tamen illa respiciens relinqveret, primæ conjugis delectu probavit. Qvam qvidem voluit esse Eximi Viri, Dn. M. ERHARDI Hertels Rectoris scholæ Cathedralis Martisburgensis filiam, Dn. WOLFGANGI Peßlickens Consul's hujus Reipublicæ celeberrimi neptem, sacris nuptialibus celebratis XVI. Febr. Anno M. DCI. Verum enim verò qvò intimius qvoqve jungeretur illi, ad quem interea evictus fuerat, ordini Senatorio: posteaqum cum primâ ista literarii ordinis fœminâ XVIII. & ab hujus obitu in viduitate sesquiannum transgisset, Patritio qvoqve ordini se applicuit, ductâ Anno MDCXX. XXIV. Octobris excellissimâ virgine MAGDALENâ, Viri Nobilis & Amplissimi, Dn. LEONHARDI Oelhafens in Ober vnd nieder Schellenbach itidem Ædilis senatorii filiâ. Plantæ penes conjugem sita secundius pullulat, autore Marsilio Ficinô. Et hinc Ædilis qvoqve noster patens factus fuit in gemino hoc conjugio liberorum XXI. Ex qvorum primo illo præcipue hīc mentio facienda est, Dn. Sigismundi, Illustrissimis Principibus Anhaldinis à Secretis & Legationibus, linguis illis exoticas, Gallicam, Hispanicam & Italicam penitissimè edocti; & Dn. M. Christiani, à concionibus ad D. Thomæ vespertinis Sabbathicis. Plantæ sui simile product. Nimirum noluit Noster suam qvoqve hanc numerosam subolem (cujus pietas, gloria, dignitas nobis cara est) segniori tractatione verbi divini torpere. Unde raro ipsius ædes præterire licuit, ubi non svavissimus sacroru hymnorū concentus exaudiretur. Plantæ non est creatæ propter plantam, sed propter Animal, Arist. i. d. plant. 1. Hoc igitur plantæ qvoqve Noster φυτόφιλο habuit, ut publicè & privatim foret utilis. Siqvidem qvò iter antiquitatis & multorum exemplorum vim teneret, allectus in ordinem Senatorium Anno M. DC. V. qvum pietatem, amorem justitiae, dexteritatem judicii, prudentiam, & agilitatem in rebus, qvibus præfetus erat, mirè variantibus nemini non approbasset, Anno M. DC. XVIII. ædis sacræ ad D. Nicolai; Anno MDCXX. ædium publicarum cura atque inspectio ipsi commissa fuit: donec trimestri abhinc spatiō, per celebri Scabinorum Electoralium Collegio meruit ascribi. In qvibus suis provinciis omnibus id unicè pensi habuit, ut præsidium injustè pressis, opem indigis, cunctis civibus lucem ingenii & consilii sui porrigeret: semper tamen ex præscripto Philosophi agendo, ως ὁ νόμος καθέλευε, vel Jurisconsulti Ulpiani monitu, prout religio suggerit. Plantæ fragrat. Sparsit & noster Ædilis svavissimum suæ humanitatis odorem inter omnes, qvibus cum conversatus fuit. Qvò sanè minus mirum est, ipsum jam ab omnium ordinum hominibus unicè desiderari. Qvum & auditâ ipsius morte omnes celeberrimi horti flores se repente sub terram corripuerint, luctuqve refugerint: solâ relictâ funestâ cupresso, cum Sempervivo; qvod Famâ præverit, & retentum, tumulo in semipernam Mortui memoriam conservavit. Nam tandem qvog, plantæ appropinquante frigore marcescunt & emoriuntur. In causis, in negotiis, in foro contritus piè defunctus & ab ingravescente qvoqve ætate viribus magis magisqve exhaustus, & ipse tandem debitum naturæ persolvit, à XX. die mensis jam præterlapsi, usqve ad finem illius febri ardentissimâ eâqve continuâ conflictatus: cui superandæ & in ordinem redigendæ qvum caloris reliquia, qvæ in senili corpore superesse possunt, non forent; cum Mensa Octobri & ipse vitam suam, inter preces Ministri verbi, qui ipsi semper à confessionibus fuit, & astantis familie terminavit, Anno ætatis LX. à cooptatione in Senatum XXXII. Veruntamen sic plantæ moritur, ut nibilominus radix vel bulbis in spem reviviscendi salvus permaneat & in columis. Abiit Noster qvoqve veterum verbō, sed & reverti debet. Plantarum quedam ita terre affixa sunt, ut ab eâdem separari negent (qvod de Castanea Plinius testatum reliquit, eam in alieno nescire scribens hospitari) aliae in meliora loca utiliter transferri possunt, Arist. i. d. plant. 3. Ignobiles sunt animæ, qvæ terrenis hisce penitus implicatae, superiora ne tantillum qvidem morantur. Plantæ, qvò in sublimiori loco radicatur, & soli est proximior, eo est perfectior, Arist. 2. d. plant. 1. Qvænam perfectio Nostri Ædilis perfectiōnem exæqvaverit, qui in Amarantum mutatus, & soli justitia CHRISTO JESU proximus factus, ab eodem coronâ immarcessibili decoratur? Nos honestissimæ familiæ dolore tacti, beati corporis exuvias hodiernâ III. ad locum, qvo in spem resurrectionis relinquentur, comitabimur. Qvem comitatum nostrum ut qvilibet suo loco freqventiorem reddat, seriò mandamus. P. P. XXII. Dominicâ Trinitatis, Anni currentis M DC XXXVII.

LIPSIAE, Typis GREGORII RITZSCHII.

РЕДАКЦИЯ
ЛИПСИЕСКА

Zd 7080

f

IA ->OL

VD17

M.C.

R A C A D E M I Æ P S I E N S I

in vivis erat, Amplitudine ædilitiâ utrâc-
tissimo, Domino SIGISMUNDO Deuerli-
dem nullô aliô fine tantopere studiô rei herbari-
vam Philosopho videri potuit) vivere, ab infan-
tia, ante florem, in flore, & post florem (sicut Bo-
tanicus, admiratione sui tenet abeuntes, & on-
cens, publicè & privatim utilis, nemini gravis
ræconiô dimittitur. Ut planta igitur crevit
XXVII. mediante lavacrô Regenerationis, p-
ter exsticxit Vir Eximus & Prudentissimus Dn.
i publici Præfectus solertissimus: Mater ver-
filia. Qui qvum probè scirent, plantas, nisi
publicæ qvidem Dn. M. Christophori Henligme-
ri Nicolaitanâ operas suas erudiendæ juventut-
ri posset, migravit in Academiam. Ubi qv-
ebris ille Dresserus, & M. Johannes Fridericus
toriis privatis interim nihilô remissior. Et
a qvam Medico-Botanica nullô negotiô simu-
lidicæ Ordinariô; in Medicinâ, Dn. Balthasare G-
non plantavit Pater, inquit Salvator, eradicabit
one sacrosanctæ συνάξεως. tricies repetitâ sacri
in Theologicorum lecturâ, cultuqve ministri
xemellam habet, Arist. i. d. plant. 3. Operam ve-
niente Matris in ipsum patre præ senio illi no-
rit. Qvibus se nolentem volentem subtrahiv-
e Eximi Viri, Dn. M. ERHARDI Hertels
e publicæ celeberrimi neptem; sacris nuptiis
in interea evictus fuerat, ordini Senatorio: po-
nsegisset, Patritio quoqve ordini se applicuit,
i, Dn. LEONHARDI Delhafens/ in Obe-
autore Marsilio Ficinô. Et hinc Ædilis qv-
hic mentio facienda est, Dn. Sigismund, Illus-
& Italicam penitissimè edocti; & Dn. M. Chri-
oster suam quoqve hanc numerosam subole-
edes præterire licuit, ubi non svavissimus sacr-
lant. i. Hoc igitur plantæ quoqve Noster Pho-
lorum vim teneret, allectus in ordinem Se-
atem in rebus, qvibus præfectus erat, mirè variantibus nemini non approbasset, Anno
odium Publicarum cura atqve inspectio ipsi commissa fuit: donec trimestri abhinc spatiô,
ribi. In qvibus suis provinciis operari debuit, in quibus sibi
atim foret
pietatem,

